# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1900.** Wydano i rozesłano dnia 30. marca 1900. **Część V.**

## Nr. 21.

## U s t a w a

z dnia 24. stycznia 1900 o zaliczeniu gminy Zakopane, powiatu Nowotarskiego, do miejscowości objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896. Dz. ust. kraj. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

### Art. I.

Gmina Zakopane, powiatu Nowotarskiego, zaliczoną zostaje do miejscowości objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. kraj. Nr. 51. z r. 1896).

### Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 24. stycznia 1900.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 22.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. lutego 1900 L. 8718, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Krakowiec na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Na mocy §. 83. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Krakowiec na dalszy pobór, przyzwolonych jej ustawą z dnia 17. kwietnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 34. opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu pod warunkami w ustawie tej ustanowionymi na przeciąg lat pięciu, a to począwszy od dnia wydania niniejszego rozporządzenia do końca roku 1904, z tem jednakże zastrzeżeniem, że od tej opłaty wolną będzie wódka we wszystkich tych wypadkach, w których napój ten według §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Nr. 95. Dz. u. p. uwolniony jest od państwowego podatku konsumcyjnego.

We Lwowie, dnia 6. lutego 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Adolf Vayhinger** w. r.

Nr. 23.

## Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. lutego 1900 L. 13.127, o wyborach do komisyi szacunkowej dla podatku osobisto-dochodowego w okręgu szacunkowym „powiat polityczny Łańcut“.

Na mocy najwyższego postanowienia z dnia 26. lipca 1899 (Nr. 199. Dz. u. p. z r. 1899) wydzielono z dotychczasowego powiatu politycznego Łań-

cuckiego gminy należące do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku i utworzono z tych ostatnich gmin nowy powiat polityczny „Przeworsk“. Wskutek tego utworzono na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 11. stycznia 1900 L. 72.508 (Dz. u. p. Nr. 7. z roku 1900) w miejsce dotychczasowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego „powiat polityczny Łańcut“, nowy okręg szacunkowy „powiat polityczny Łańcut“ (z wyłączeniem gmin, przydzielonych do nowego powiatu politycznego „Przeworsk“).

W myśl postanowień §§. 177. i 179. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220. oraz §. 17. przepisów wyborczych dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy) rozpisuje przeto c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 20. września 1899 L. 50.149, względnie z dnia 11. stycznia 1900 L. 72.508 wybory do powiatowej komisyi szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla wyżej wspomnianego nowego okręgu szacunkowego i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

Dla I. koła wyborców dzień 6. marca 1900.
„ II. „ „ „ 7. „ „
„ III. „ „ „ 8. „ „

Wybory te odbędą się w siedzibie c. k. Starostwa w Łańcucie i przeprowadzone zostaną przez Naczelnika tegoż Starostwa, względnie przez wyznaczonego w tym celu komisarza wyborczego.

O zaliczeniu do kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną kontrybuenci przez Władzę podatkową I. instancyi w Łańcucie osobnemi legitymacyami, oznaczającemi dokładnie miejsce wyborów, lokal wyborczy, godzinę rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczbę członków, zastępców członków komisyi, która ma być wybraną.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze.

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 179., 181. i 183. do 186. ustawy względnie §§. 7., 9., 10., 14., 16. i 26. do 45. powołanych wyżej przepisów wyborczych.

Lwów, dnia 6. lutego 1900.

**Korytowski** w. r.

Nr. 24.

## Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 16. lutego 1900, L. 14.023, w sprawie zmiany weterynarzy kontrolnych w stacyach wchodu w Oświęcimiu i Szczakowej.

Zmieniając ustęp 11. alinea druga swego rozporządzenia z dnia 15. grudnia 1898, L. 88.539, c. k. Namiestnictwo ustanawia weterynarzem kontrolnym na stacyi wchodowej w Oświęcimiu weterynarza Edmunda Zbudowskiego, a na stacyi wchodowej w Szczakowej weterynarza Bolesława Świderskiego.

Zastępcą weterynarza kontrolnego w Oświęcimiu pozostaje i nadal Teofil Dziurzyński, c. k. weterynarz powiatowy z Białej, a zastępcą weterynarza kontrolnego w Szczakowej Grzegorz Bogdan, c. k. weterynarz powiatowy z Chrzanowa.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w wykonanie.

**Piniński** w. r.

Nr. 25.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. lutego 1900 L. 9324, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Śniatyna na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie zezwala gminie miasta Śniatyna na pobór 100% dodatku gminnngo do po-

datku konsumcyjnego od mięsa i wina przez lat pięć, t. j. od roku 1900 do roku 1904.

Lwów, dnia 9. lutego 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Adolf Vayhinger** w. r.

Nr. 26.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. lutego 1900 L. 11.379, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sambora na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. d.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na mocy §. 87. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasta Sambora na dalszy pobór przyzwolonych jej pierwotnie ustawą z dnia 22. stycznia 1900 Dz. u. kr. Nr. 13. a następnie rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 11. października 1895 Dz. u. kr. Nr. 74. opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. p., na przeciąg pięciu lat, a to począwszy od dnia wydania niniejszego rozporządzenia po koniec r. 1904 i pod warunkami w powołanej wyżej ustawie i rozporządzeniu ustanowionymi.

Opłaty jednak powyższe łącznie z dodatkiem konsumcyjnym krajowym dozwolonym ustawą z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93. nie mogą przenosić:

| | |
|---|---|
| od jednego hektolitra piwa kwoty razem . . . | 3 K. 40 h. |
| od jednego hektolitra palonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwoty razem . . . | 22 K. — h. |
| przy innych zaś spirytusowych względnie słodzonych napojach od jednego hektolitra kwoty razem . . | 11 K. — h. |

Od opłaty powyższej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których w myśl §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. u. p. Nr. 95. wolną jest ona od podatku konsumcyjnego państwowego.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Adolf Vayhinger** w. r.

Nr. 27.

# U s t a w a

z dnia 19. lutego 1900, zezwalająca gminie miasta Jaworowa na pobór opłaty gminnej od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Jaworowa zezwala się pobierać przez lat cztery, począwszy od r. 1899 do końca r. 1902 opłatę gminną od piwa w gminie wyrabianego lub w jej obręb wprowadzanego i w niej zużywanego a to po 1 zł. w. a. od jednego hektolitra.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy piwo dla konsumcyi miajscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Jaworowa.

Art. IV.

Ta opłata ciąży na konsumcyi w obrębie gminy i nie można obciążać nią ani produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienie co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą wydane przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem rozporządzenie z dnia 22. lipca 1898 L. 40.134 Dz. u. kr. Nr. 74. z r. 1898.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 19. iutego 1900.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 28.

## O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 4. marca 1900 L. 2041/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. lutego 1900 o przydzieleniu gminyi obszaru dworskiego Wysoka do okręgu Sądu powiatowego w Strzyżowie.

**Piniński** w. r.

## Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. lutego 1900 L. 26.869/99, względem przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Wysoka do okręgu Sądu powiatowego w Strzyżowie w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 Nr. 59. Dz. p. p., zostaje gmina i obszar dworski Wysoka z okręgu Sądu powiatowego we Frysztaku i Sądu obwodowego w Jaśle wyłączoną i do okręgu Sądu powiatowego w Strzyżowie i Sądu obwodowego w Rzeszowie przydzieloną.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. października 1900.

**Spens** w. r.

Nr. 29.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. lutego 1900 L. 5868, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Żółkwi koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Żółkwi udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech pod warunkami dotąd obowiązującemi, mianowicie:

### Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich przedłuża się gminie miasta Żółkwi na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1985 Dz. u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne posta-

nowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Żółkwi pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach, a mianowicie:

1. na gościńcu rządowym ze Lwowa w zetknięciu się z drogą gminną od Błyszczywód;
2. na drodze ze Skwarzawy Starej obok mostu;
3. na przedmieściu Glińskiem przy połączeniu się gościńca rządowego z drogą gminną do Krechowa;
4. na końcu Winnik na drodze prowadzącej do Zameczka;
5. przy ulicy Sznycerskiej;
6. na przedmieściu Turynieckiem obok rogatki poboru myta na drodze krajowej.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerzy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) halerzy.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólny przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art IV.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. V.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VI.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu V.

Art. VII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. VIII.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ust. drogowej z dnia 7. lipca 1885, względnie §. 35. ust. drog. z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. IX.

Gdyby gmina miasta Żółkwi pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 7. lipca 1885 i wykonawczem regulaminem drogowym z dnia 24. września 1886 wzglę-

dnie ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów niemniej też funduszów w myśl postanowienia §. 28. ust. 5. ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 względnie §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. X.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Żółkwi pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 3. lutego 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 30.

## O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. marca 1900 L. 19.886, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 138. o uzupełnieniu obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 4. listopada 1899 L. 16.902.

**Piniński** w. r.

# Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 138. o uzupełnieniu obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim jest przedsiębiorstwem tego powiatu i ma być wykonane w myśl §. 6. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 138. przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i Reprezentacyi powiatu Mieleckiego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa projekt krajowego biura melioracyjnego z r. 1895 ze zmianami trasy wału nadwiślańskiego, wprowadzonemi przez Ministerstwo rolnictwa w myśl uchwał Komisyi międzynarodowej dla regulacyi Wisły z r. 1896.

Projektowane obwałowanie obejmuje następujące roboty:

1. Podwyższenie i uzupełnienie 2 sekcyj wału nadwiślańskiego wraz z wykonaniem potrzebnych szluz i przepustów, tudzież rowów dopływowych i odpływowych dla objektów wałowych, mianowicie:

a) sekcyi VII. b. od kanału Zadusznicko-Przykopskiego do Wisłoki;

b) sekcyi VIII. od Wisłoki do Nowego Brnia wraz z podwyższeniem prawego wału wstecznego Nowego Brnia.

2. Podwyższenie i uzupełnienie obustronnych wałów Wisłoki, mianowicie prawego wału od Wojsławia do Wisły, lewego zaś wału od ujścia kanału Nowej Wiszni do Wisły wraz z wykonaniem potrzebnych objektów wałowych i rowów.

3. Podwyższenie i przedłużenie wałów wstecznych Starego Brnia wraz z wykonaniem potrzebnych objektów wałowych i rowów.

4. Korekcye i wykonanie kanałów osuszających wraz z budową potrzebnych objektów, (mostów i przepustów).

A. Po prawym brzegu Wisłoki:

a) kanału Dymitrowsko-Młodochowskiego z ujściem do szluzy w lewym wale Krzemienicy w Dymitrowie wielkim wraz z trzema rowami bocznymi: Boreckim, Jaślańskim i Tuszowskim;

b) kanałów spółki wodnej dla regulacyi odpływu wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Nadbrzeziańską, mianowicie: Berdechowskiego, Malińskiego, Złotnickiego i Kliszowskiego.

B. Po lewym brzegu Wisłoki:

a) potoku Kiełkowskiego z rowem bocznym;

b) kanału Książnicko-Goleszowskiego;

c) kanału Podleszańsko-Książnickiego;

d) dopływów Starego Brnia, mianowicie: Brnika, Łukawca z obwałowaniem wstecznem, Starej Wiszni z rowem bocznym, oraz czterech kanałów osuszających w gminach: Kawęczyn, Breń osuchowski i Dąbrówki Breńskie.

5. Wreszcie utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy, która rozpoczętą została w r. 1898 ustanawia się na lat osiem i trwać ma do roku 1906.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na wałach nadwiślańskich i wisłoczanych, tudzież na wyszczególnionych w §. 2. potokach i kanałach.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowy utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 138.

Zarząd funduszu budowy spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Oznaczone w §. 3. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 138 datki kraju, państwa i powiatu Mieleckiego mają być wpłacone do funduszu budowy w sposób następujący:

a) datek funduszu krajowego w kwocie 358.960 zł. w. a. w ośmiu równych ratach rocznych po 44 870 zł. w. a. od r. 1898 do r. 1905.

b) datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 358.960 zł. w. a. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w ośmiu ratach rocznych po 44.870 zł. w. a. od r. 1899 do r. 1906;

c) datek powiatu Mieleckiego w kwocie 179.480 zł. w ośmiu równych ratach rocznych od r. 1899 do r. 1906 po 22.435 zł. w. a.

Zapasy kasowe funduszu budowy lokowane być mają na 3% w rachunku bieżącym w Banku krajowym.

§. 6.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy dwom zaprzysiężonym urzędnikom technicznym pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p. dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetru melioracyjnego otrzymują kierownicy budowy za czas czynności w tym perymetrze t. j. do terminu zastanowienia robót mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały miesięczny dodatek budowlany, odpowiadający trzydziestokrotnej wysokości dyet.

O ile czas za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty.

Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. w. a. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 7.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są w obec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

§. 8.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi, odpowiedzialni są w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkładają peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu, wypracowują szczegółowe projekty rowów, których koszta przyjęto w kosztorysie od metra bieżącego w miarę długości uwidocznionej w planie przeglądowym sporządzają warunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

W szczególności kierownicy budowy koramizują kwity delegatów na asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których delegaci mają uskuteczniać wypłaty, prowadzą sami lub za pośrednictwem podwładnych organów dzienniki swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dzienniki budowy, utrzymują w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących,

wszelkie protokoły, wykazy i t. p.) a co miesiąc najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania o postępie budowy, do których dołączają wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 9.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winno kierownictwo budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspolnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 10.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierowników budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów. a mianowicie, ktore obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót: jak przekopów, szkarp brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni kierownicy budowy z delegatem Wydziału powiatowego starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu kraj. ustawy wodnej znajdą także zastowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 11.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 12.

Wykonanie robót ziemnych przy wałach, potokach i rowach, tudzież przeprowadzenie wykupna gruntów i odszkodowań upoważniony jest Wydział krajowy oddać powiatowi Mieleckiemu za sumę ryczałtową wykazaną w kosztorysie, która wynosi w rubryce robót ziemnych 456.386 zł. 3 ct. w. a., w rubryce zaś wykupno gruntów i odszkodowań 178.174 zł. 3 ct. w. a.

Ewentualne przekroczenie kosztów preliminowanych w tych dwu rubrykach z wyjątkiam nadwyżki kosztów spowodowanych zmianą trasy wału nadwiślańskiego (§. 2.) pokryć w takim razie winien wyłącznie fundusz powiatu Mieleckiego.

Wykonanie innych kategoryj robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§. 13.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. Stan powietrza; 2. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur; 3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót; 4. odbiór materyałów budowlanych; 5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę szczególnie zaś opis szkód, wyrządzonych wielką wodą; 6. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom; 7. uwagi poczynione przez delegowanego, od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera. Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 14.

Tak Administracyi Państwa jak i Wydziałowi powiatowemu przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa, jak i Wydziału powiatowego. Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 15.

Z końcem każdorocznego okresu budowy mają zażądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya, składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata Wydziału powiatowego.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy, pod a) wymienieni, głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

## §. 16.

Kierownicy budowy zajmą się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

## §. 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi powiatowemu oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału powiatowego, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 31.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900 L. 13.638, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Gorlic na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. p.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na mocy §. 87. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Gorlic na dalszy pobór przyzwolonych jej pierwotnie ustawą z dnia 7. czerwca 1888 Dz. u. kr. Nr. 68., a następnie rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 5. kwietnia 1895 L. 21.810 Dz. u. kr. Nr. 21. opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu, wiśniaku, derniaku i t. p. na przeciąg dwóch (2) lat a to począwszy od dnia wydania niniejszego rozporządzenia po koniec r. 1901 i pod warunkami, ustanowionymi w powołanej ustawie i rozporządzeniu.

Opłaty jednak powyższe łącznie z dodatkiem konsumcyjnym krajowym, dozwolonym ustawą z dnia 4 lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93. nie mogą przenosić od jednego hektolitra piwa kwoty razem 3 korony 40 groszy, od jednego hektolitra palonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć 100-stopniowym alkoholometrem, kwoty razem 22 koron, przy innych zaś napojach spirytusowych, względnie przy napojach spirytusowych słodzonych, od jednego hektolitra kwoty razem 11 koron. Opłata od miodu, dereniaku, maliniaku i t. p. pozostaje niezmienioną. Od opłaty powyższej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których w myśl §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowego podatku konsumcyjnego.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego.
**Adolf Vayhinger** w. r.

Nr. 32.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900 L. 13.634, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Bochni na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na mocy §. 86. ustawy z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Bochni na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na lat pięć, t. j. od r. 1900 do końca 1904 r.

Lwów, dnia 27. lutego 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Adolf Vayhinger** w. r.